

Podsumowanie Q&A z dr hab. prof. ucz. Anną Fidelus,

Prorektor ds. studenckich i kształcenia UKSW

10.03.2026 r.

Blok 1. Ankiety studenckie: ich rola, anonimowość oraz sposób reagowania na wyniki:

1. Jaką rolę pełnią ankiety studenckie w systemie jakości kształcenia UKSW i jak powinniśmy je interpretować, szczególnie przy małej liczbie odpowiedzi lub rozbieżnych ocenach?
2. Jak łączyć ochronę anonimowości studentów z poczuciem sprawiedliwości po stronie prowadzących? Czy studenci powinni oceniać wykładowców anonimowo?
3. Jak powinno wyglądać reagowanie na wyniki ankiet: kiedy rozmowa, kiedy wsparcie, a kiedy – w uzasadnionych przypadkach – działania formalne?

Odpowiedź:

W UKSW ankiety oceny zajęć dydaktycznych są zbierane w systemie USOSweb – student wypełnia je po zalogowaniu na swoje konto, co pozwala zapewnić, że ankietę wypełniają osoby uprawnione (uczestnicy danych zajęć). Jednocześnie wyniki ankiet mają charakter anonimowy/poufny w tym sensie, że w raportowaniu i analizie nie przypisuje się odpowiedzi do konkretnych osób. Tak skonstruowany mechanizm ma umożliwić szczerzy przekaz informacji zwrotnej i wspierać doskonalenie jakości kształcenia.

Wyniki ankiet są jednocześnie jednym z elementów oceny pracy dydaktycznej nauczyciela akademickiego i – w tym znaczeniu – wchodzi w szerszy obraz oceny pracowniczey. Z tego powodu dziekan (lub inna osoba działająca w ramach kompetencji kierowniczych) ma możliwość podjęcia działań następczych, w tym przeprowadzenia rozmowy z pracownikiem, którego ocena w ankietach wypadła niezadowolająco albo którego dotyczą powtarzające się sygnały o trudnościach.

Kluczowe jest jednak to, aby takie rozmowy miały przede wszystkim charakter wspierający i rozwojowy, ukierunkowany na podnoszenie jakości kształcenia (np. wspólne ustalenie obszarów do wzmocnienia, propozycje wsparcia metodycznego, konsultacje, hospitacja wspierająca, wymiana dobrych praktyk), a nie charakter automatycznie sankcyjny.

Intencją uczelni jest realna poprawa procesu dydaktycznego, a nie tworzenie atmosfery „karania za ankiety”.

Jednocześnie Uniwersytet nie może bagatelizować zgłoszeń/odczuć studentów. Ankiety, szczególnie w pytaniu otwartym bywają miejscem, w którym studenci sygnalizują konkretne trudności, np. dotyczące komunikacji, organizacji zajęć, przejrzystości kryteriów zaliczeń czy sposobu realizacji treści. Uczelnia powinna podchodzić do takich sygnałów z dużą uważnością, bo mogą wskazywać realne bariery w osiągnięciu efektów uczenia się.

Równocześnie, w trosce o rzetelność i sprawiedliwość – wyniki ankiet wymagają odpowiedzialnej interpretacji, szczególnie gdy liczba odpowiedzi jest niewielka albo oceny są wewnątrznie rozbieżne. W takich przypadkach ankieta powinna być traktowana jako sygnał do wyjaśnienia i weryfikacji (np. odniesienie do karty przedmiotu i materiałów, rozmowa merytoryczna, ewentualnie hospitacja), a nie jako automatyczna podstawa do formułowania kategorycznych wniosków w oparciu o pojedynczy, odosobniony głos.

W zakresie pytania o przypadki zwolnień lub dyscyplinowania „za ankiety” uczelnia nie komentuje indywidualnych spraw pracowniczych. Systemowo natomiast należy podkreślić, że ankiety stanowią ważny element oceny i zarządzania jakością, ale ich rolą jest przede wszystkim uruchamianie działań służących poprawie dydaktyki, z poszanowaniem zarówno rzetelnej pracy nauczycieli, jak i głosu studentów.

Blok 2: Korzystanie z AI i urządzeń elektronicznych: zasady korzystania, weryfikacja samodzielności, edukacja nt. zagrożeń

Pytania:

1. Jak UKSW porządkuje zasady korzystania z AI w dydaktyce i jak odpowiadamy na problem niesamodzielnych prac?
2. Jakie rozwiązania są na UKSW rekomendowane, aby rzetelnie sprawdzać samodzielność i osiągnięcie efektów uczenia się, a jednocześnie korzystać z AI w sposób odpowiedzialny i transparentny?
3. Jak uczelnia wspiera studentów w obszarach cyberbezpieczeństwie i świadomego korzystania z AI, szczególnie na początku studiów?
4. Czy uczelnia może opracować zasady dotyczące używania urządzeń elektronicznych na zajęciach?

Odpowiedź:

1) Konsekwencje używania AI przez studentów

UKSW przyjmuje, że narzędzia oparte na sztucznej inteligencji („generatory treści”) mogą być używane pomocniczo w dydaktyce i nauce, ale wyłącznie przy zachowaniu standardów etycznych, ochrony danych, transparentności oraz wymogu samodzielności pracy studenta. Dlatego uczelnia przyjęła i wdrożyła jednolite ramy postępowania – Zarządzenie Nr 70/2024 Rektora UKSW z 8 listopada 2024 r. w sprawie zasad wykorzystywania narzędzi opartych na sztucznej inteligencji w dydaktyce i nauce.

Zarządzenie obowiązuje wszystkich nauczycieli akademickich, studentów i doktorantów oraz obejmuje wszystkie formy kształcenia realizowane przez UKSW (także zajęcia prowadzone na podstawie umów cywilnoprawnych).

Zarządzenie 70/2024 precyzuje konsekwencje i tryb postępowania przede wszystkim w odniesieniu do uczciwości akademickiej i samodzielności:

- Studenci i doktoranci mogą korzystać z generatorów treści, ale tylko etycznie i zgodnie z zasadami uczciwości akademickiej.
- Nie mogą wykorzystywać generatorów treści do automatycznego generowania prac zaliczeniowych (esejów, raportów, prac dyplomowych itd.) bez wyraźnego zaznaczenia wkładu generatora treści.
- W przypadku wykrycia nieetycznego użycia generatorów treści zastosowanie mają przepisy dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej.
- Jeśli student/doktorant korzystał z generatorów treści w pracy akademickiej, ma obowiązek oświadczyć, w jakim zakresie z nich korzystał (we wstępie albo w pierwszym przypisie).
- Nauczyciel weryfikuje cel/sposób/zakres użycia AI na etapie akceptacji pracy, z naciskiem na samodzielność oraz umiejętność samodzielnej analizy i wnioskowania.
- Nauczyciel ma prawo zażądać pliku z promptami i odpowiedziami generatora treści najpóźniej przed akceptacją ostatecznej wersji pracy.

- Gdy istnieje podejrzenie użycia AI niezgodnie z zasadami, nauczyciel wzywa do wyjaśnień (podejrzenie może być oparte m.in. na wynikach narzędzi detekcyjnych). Student ma obowiązek udzielić wyczerpujących wyjaśnień.
- Prace akademickie sporządzone z naruszeniem zarządzenia nie mogą być zaakceptowane, nie mogą stanowić podstawy zaliczenia ani zostać przedłożone do obrony.

Uniwersytet nie opiera systemu wyłącznie na „wykrywaczach”, lecz na transparentności procesu pracy (oświadczenie + możliwość wglądu w prompty + rozmowa wyjaśniająca + ocena samodzielności).

2) Weryfikacja efektów uczenia się w warunkach powszechnego korzystania z AI

UKSW przyjmuje, że nie chodzi o całkowite „zakazanie AI”, tylko o mądrą zmianę sposobu weryfikacji. Zarządzenie 70/2024 zobowiązuje prowadzących do takiego doboru metod zaliczeń, które umożliwiają rzetelne sprawdzanie efektów uczenia się i samodzielności (np. element ustny, praca pisemna przygotowywana na zajęciach, zadania procesowe).

Równolegle tak jak już zostało wspomniane zarządzenie daje prowadzącemu prawo ograniczenia albo rozszerzenia dopuszczalnego użycia generatorów treści – zależnie od specyfiki zadania i celu dydaktycznego.

Warto też podkreślić, że UKSW traktuje gwałtowny wzrost dostępności narzędzi generatywnej AI jako realną zmianę w dydaktyce: zarówno szansę (wspomaganie uczenia się), jak i ryzyko związane z niesamodzielną pracą czy spadkiem kompetencji krytycznych.

3) Świadome i bezpieczne korzystanie z AI – wsparcie dla studentów

W UKSW temat odpowiedzialnego korzystania z technologii (w tym generatywnej sztucznej inteligencji) jest już włączany do dydaktyki w sposób systemowy. W szczególności do przedmiotu „Kultura i techniki studiowania” został dodany obowiązkowy dla studentów I roku moduł dotyczący cyberbezpieczeństwa oraz świadomego i odpowiedzialnego wykorzystywania sztucznej inteligencji.

Celem tego rozwiązania jest wyposażenie studentów od początku studiów w praktyczne kompetencje: jak bezpiecznie korzystać z narzędzi cyfrowych, jakie są ryzyka (w tym prywatności i bezpieczeństwa danych), jak weryfikować informacje oraz jak używać AI w sposób wspierający uczenie się, a nie zastępujący samodzielną pracę.

4) Urządzenia elektroniczne na zajęciach (telefony, laptopy)

W UKSW w praktyce dydaktycznej funkcjonuje dziś standard, że laptopy mogą być używane do robienia notatek. Jeżeli prowadzący nie dopuszcza takiej możliwości (np. ze względu na metodykę konkretnych zajęć), to zgodnie z dobrą praktyką akademicką powinno to zostać jasno wskazane studentom, najlepiej już na początku semestru, a docelowo wprost w informacjach organizacyjnych do przedmiotu (np. w sylabusie i/lub komunikacji na pierwszych zajęciach).

Równocześnie standardem pracy akademickiej powinno być:

- wyciszenie wszystkich urządzeń elektronicznych na czas zajęć,
- niekorzystanie z nich do aktywności niezwiązanych z zajęciami (rozrywka, media społecznościowe itp.).

Mamy świadomość, że w praktyce jest to ideał trudny do pełnego wyegzekwowania. Uniwersytet nie ma realnych narzędzi, by wprowadzić generalny, skuteczny zakaz używania laptopów na zajęciach (poza sytuacjami szczególnymi), natomiast prowadzący ma możliwość ustalenia zasad w ramach swoich zajęć, zwłaszcza na ćwiczeniach i szczególnie w tych momentach, w których weryfikowana jest samodzielna wiedza i umiejętności.

Należy podkreślić, że w ramach autonomii dydaktycznej prowadzący, szczególnie podczas rozwiązywania konkretnych zadań, prac etapowych, symulacji, case study lub pracy wymagającej samodzielnego wyprowadzenia rozumowania może czasowo zakazać używania laptopów/telefonów, aby zapewnić rzetelną weryfikację samodzielności i ograniczyć nadużycia (w tym związane z AI).

Blok 3: Organizacja dydaktyki: liczebność grup i jakość kształcenia

Pytanie:

Dlaczego grupy są takie liczne? Utrudnia to realizację kształcenia na najwyższym poziomie.

Odpowiedź:

W UKSW liczebność grup nie jest ustalana dowolnie, tylko wynika z zasad organizacji dydaktyki oraz realnych warunków prowadzenia zajęć: liczby studentów na roczniku, dostępności kadry, ale przede wszystkim warunków infrastrukturalnych dotyczących dostępności sal.

Podstawowym dokumentem porządkującym te kwestie jest Zarządzenie Nr 32/2024 Rektora UKSW z 21.06.2024 r. w sprawie planowania zajęć i ustalania liczebności grup.

To zarządzenie wskazuje m.in. typowe wielkości grup w zależności od formy zajęć:

- konwersatorium – od 25 osób;
- seminarium dyplomowe – od 6 osób; 5
- lektorat języka obcego nowożytnego, starożytnego, translatoria – od 15 do 25 osób;
- ćwiczenia laboratoryjne – od 8 do 15 osób,
- ćwiczenia audytorijne, komputerowe, terenowe, warsztatowe – od 15 do 30 osób;

Oznacza to, że część zajęć z założenia organizowana jest w większych grupach (zwłaszcza wykładowo-konwersatoryjnych), natomiast formy wymagające pracy praktycznej lub bezpieczeństwa mają mniejsze limity.

Rozumiemy trudności zawarte w tym pytaniu, ale pragniemy podkreślić, że wątek doskonałości kształcenia należy rozumieć szerzej niż tylko w kontekście małej liczebności grup. Doskonałość kształcenia rozumiemy także jako umiejętne dobieranie metod dydaktycznych tak, aby mimo ewentualnych ograniczeń organizacyjnych i infrastrukturalnych możliwie najlepiej realizować cele zajęć. W praktyce oznacza to sięganie po rozwiązania, które pozwalają aktywnie zaangażować większą grupę studentów w porównywalnym stopniu, takie jak praca w podgrupach, symulacje, studia przypadków czy projekty zespołowe.

Warto też zauważyć, że zarządzenie przewiduje rozwiązania także dla sytuacji odwrotnej: gdy liczba studentów jest bardzo mała, dziekan może zorganizować zajęcia metodą tutoringu, co stanowi narzędzie jakościowe, a nie „oszczędnościowe”.

Podsumowując: grupy bywają liczne, bo muszą być organizacyjnie wykonalne w skali całej uczelni i zgodne z zasadami planowania, ale UKSW jednocześnie różnicuje liczebność w zależności od typu zajęć i tam, gdzie jest to kluczowe dla jakości (laboratoria, ćwiczenia praktyczne, seminaria), przewiduje mniejsze grupy lub inne metody pracy.

Blok 4: Programy studiów

Pytania:

1. Jak wygląda proces tworzenia i zmiany programów studiów na UKSW — kto opiniuje, jakie są etapy i dlaczego pojawiają się uwagi formalne?

2. W jaki sposób w procesie projektowania programów uwzględniamy opinie interesariuszy zewnętrznych i perspektywę otoczenia społeczno-gospodarczego?
3. Jak godzimy potrzebę aktualizacji wiedzy z racjonalnym projektowaniem planów i liczbą godzin — tak, by nie tracić profilu akademickiego?

Odpowiedź:

W UKSW projektowanie nowych programów i wprowadzanie zmian w programach już istniejących odbywa się według jednolitych wytycznych i procedur jakościowych, a nie w trybie uznaniowym. Ramę stanowią m.in. wytyczne Senatu opisane na stronie Biura Kształcenia (Uchwała Senatu UKSW Nr 110/2025 z 26 czerwca 2025 r. wraz z wymaganymi załącznikami: metadane, cele i efekty uczenia się, wskaźniki, rozkład przedmiotów, praktyki itd.).

1) Trudności przy tworzeniu programu

To, co bywa odbierane jako utrudnianie, bardzo często wynika z tego, że program musi spełnić konkretne wymagania jakościowe i formalne: spójność celów i efektów uczenia się, ich weryfikowalność, poprawną konstrukcję ECTS i wskaźników, logiczną sekwencję przedmiotów, wykonalność kadrową i organizacyjną oraz zgodność dokumentacji.

Uczelnia traktuje to jako mechanizm ochronny, który ma on zapewnić, że program będzie możliwy do rzetelnej realizacji, porównywalny, gotowy na ewaluację/akredytację i faktycznie będzie służył jakości kształcenia.

Jednocześnie UKSW nie neguje potrzeby dostosowywania programów do potrzeb rynku pracy, to zadanie jest jednak realizowane w sposób uporządkowany i udokumentowany, a nie intuicyjnie. W ramach prac nad nowym programem lub jego istotną zmianą pozyskuje się opinie interesariuszy zewnętrznych z otoczenia społeczno-gospodarczego dotyczącą projektowanego programu. W praktyce oznacza to, że działania związane z modyfikacją lub tworzeniem nowego programu są konfrontowane z perspektywą rynku i otoczenia, właśnie poprzez wymagane opinie i ich uwzględnienie w uzasadnieniu oraz konstrukcji programu.

2) Aktualizacja treści kształcenia a racjonalny wymiar godzin

UKSW dostrzega napięcie między rosnącą wiedzą w wielu dziedzinach a potrzebą racjonalnego układania planów. Warto jednak doprecyzować: prace nad programami nie powinny być rozumiane jako mechaniczne „obcinanie godzin”, tylko jako takie projektowanie, by przy

danym nakładzie zajęć student osiągał zakładane efekty uczenia się i umiał je wykazać w weryfikacji.

W praktyce „więcej godzin” nie zawsze oznacza „lepsze efekty”, a „mniej godzin” nie musi oznaczać „szkoły zawodowej” – o ile program:

- ma sensownie dobrane treści (to, co kluczowe vs. to, co można przenieść do pracy własnej) oraz ma dobrze dobrane metody i formy weryfikacji efektów.

Dodatkowo UKSW w zasadach organizacji dydaktyki przewiduje rozwiązania jakościowe także w sytuacjach niestandardowych (np. tutoring przy bardzo małych liczebnościach), co pokazuje, że celem nie jest „oszczędność za wszelką cenę”, tylko zapewnienie wykonalności i jakości kształcenia w różnych warunkach.

Blok 5: Tutoring akademicki

Pytanie:

Czy istnieje na uczelni program tutoringu akademickiego?

Odpowiedź:

Tak, w UKSW funkcjonuje program tutoringu akademickiego. Jest to forma zindywidualizowanej pracy (najczęściej 1:1) ze studentem, prowadzona według ustalonej organizacji: student pracuje z tutorem nad rozwojem kompetencji i realizacją wspólnie ustalonego celu, w oparciu o uzgodniony plan oraz zasady współpracy.

Procedura obejmuje kilka kroków:

1. Wybór tematyki i tutora z dostępnej oferty (zgodnie z informacją publikowaną dla danej edycji).
2. Złożenie zgłoszenia w macierzystym dziekanacie
Zazwyczaj wymagane są:
 - CV (z informacją o aktywnościach i osiągnięciach ponadprogramowych),
 - list motywacyjny (uzasadnienie wyboru tutora i tematu/tutorialu),
 - a w przypadku tutoringu adresowanego do studentów wymagających szczególnego wsparcia – dodatkowe informacje/rekomendacja zgodnie z zasadami danej edycji.
3. Rozmowa indywidualna z tutorem – ma na celu doprecyzowanie celu, sprawdzenie dopasowania i warunków realizacji; tutor przekazuje swoją opinię w sprawie przyjęcia.

4. Decyzja dziekana (wydziału macierzystego studenta) – po weryfikacji formalnej i po rozmowie kwalifikacyjnej/opinii tutora.
5. Podpisanie kontraktu tutorskiego (ustalenie zasad współpracy, sposobu pracy i rozliczenia tutorialu).
6. Realizacja tutoringu – spotkania odbywają się zgodnie z uzgodnionym planem (w wymiarze i terminach przewidzianych w danej edycji).

Wykaz aktualnych tutorów znajduje się na stronie Biura Kształcenia.

W UKSW tutoring akademicki funkcjonuje nie tylko jako program „dla chętnych”, ale także jako rozwiązanie organizacyjne wykorzystywane wtedy, gdy z przyczyn obiektywnych nie da się efektywnie zorganizować standardowych zajęć w małej obsadzie.

Jeżeli na danym roku, specjalności lub w przypadku zajęć fakultatywnych liczba studentów jest bardzo mała (w praktyce: poniżej progu organizacyjnego wskazywanego w zasadach planowania zajęć), UKSW przewiduje możliwość zorganizowania tych zajęć metodą tutoringu. W takiej sytuacji decyzję organizacyjną podejmuje dziekan, organizując realizację zajęć w formule tutoringu zgodnie z zasadami opisanymi w aktach uczelnianych dotyczących tutoringu akademickiego.

Co to oznacza w praktyce:

- tutoring staje się wtedy formą prowadzenia zajęć dla danej grupy/rocznika, a nie dodatkową aktywnością wybieraną przez pojedynczych studentów,
- celem jest utrzymanie jakości przy małoliczebnych grupach, a jednocześnie zapewnienie organizacyjnej wykonalności (zamiast „sztucznego” łączenia roczników albo rezygnacji z oferty),
- sposób pracy ma bardziej zindywidualizowany charakter: częstszy kontakt z tutorem, większy nacisk na pracę własną studenta, konsultacje i weryfikację postępów w trybie tutoriali.

Warto podkreślić, że w tym wariantie tutoring jest świadomie przyjętą metodą dydaktyczną w sytuacji małej liczebności, tak aby mimo ograniczeń organizacyjnych utrzymać realizację efektów uczenia się i zapewnić studentom realny kontakt dydaktyczny.

Blok 6: Wsparcie nauczyciela w kontakcie z „trudnym studentem”

Pytanie:

Czy uczelnia planuje w najbliższym czasie zajęcia, szkolenia dotyczące wsparcia nauczyciela akademickiego w kontakcie z „trudnym” studentem? Chodzi o sytuacje trudne takie jak: przerywanie, lekceważący stosunek, oszukiwanie na zajęciach, próby ośmieszenia nauczyciela etc.

Odpowiedź:

W UKSW temat wsparcia nauczyciela akademickiego w pracy z „trudnym studentem” jest już adresowany przede wszystkim przez Centrum Dostępności – zarówno w wymiarze szkoleniowym, jak i w wymiarze organizacyjnego wsparcia dydaktyki.

Centrum Dostępności od 2025 r. realizuje projekt „UKSW uczelnia jeszcze bardziej dostępna”, w ramach którego szkolony jest personel uczelni (kadra zarządzająca, dydaktyczna i administracyjna) w zakresie szeroko rozumianej tematyki dostępności, w formie stacjonarnej i zdalnej. W praktyce oznacza to rozwijanie kompetencji, które bezpośrednio pomagają w sytuacjach trudnych na zajęciach: komunikacja ze studentami o zróżnicowanych potrzebach, reagowanie na zachowania utrudniające udział w zajęciach, praca w środowisku inkluzywnym, właściwe dostosowania i zasady współpracy w grupie.

Centrum Dostępności wspiera także samych studentów ze szczególnymi potrzebami, w tym poprzez indywidualne rozwiązania organizacyjne czy dostosowanie warunków zaliczeń i egzaminów. To jest istotne także z perspektywy prowadzącego: część „trudnych sytuacji” wynika nie ze złej woli, tylko z barier (psychologicznych, komunikacyjnych, zdrowotnych), które można rozpoznać i właściwie zaadresować.

Jeżeli zachowania studenta mają charakter uporczywy, eskalują lub istotnie zakłócają prowadzenie zajęć, prowadzący ma możliwość zgłoszenia sprawy do władz wydziału, Centrum Wsparcia Studenta, ale i bezpośrednio do mnie. Jest to właściwy kanał, gdy problem wykracza poza „incydent dydaktyczny” i wymaga reakcji organizacyjnej (np. rozmowy dyscyplinującej ze studentem, ustaleń dotyczących warunków uczestnictwa w zajęciach, wsparcia w egzekwowaniu zasad).

W przypadkach szczególnie poważnych, gdy zachowania studenta mają charakter rażący, uporczywy albo noszą znamiona przewinienia, możliwe jest skierowanie sprawy na ścieżkę formalną, w tym w trybie przewidzianym dla odpowiedzialności dyscyplinarnej studentów, z zachowaniem właściwych procedur.

Blok 7: Wynagrodzenia i motywowanie pracy naukowej

Pytanie:

1. Jakie są dziś mechanizmy wynagradzania za nadwymiarowe i w jakim trybie mogą być aktualizowane?
2. Jakie są obecnie ścieżki dodatkowego doceniania osiągnięć publikacyjnych i co jest formalnie możliwe już teraz?

Odpowiedź:

1) Stawki za godziny nadwymiarowe – aktualizacja do warunków rynkowych

Uczelnia dostrzega argumenty podnoszone w pytaniu, w szczególności wpływ stawek na gotowość podejmowania zajęć nadwymiarowych (zwłaszcza na studiach niestacjonarnych). Jednocześnie należy podkreślić, że kształtowanie stawek wynagrodzeń nie jest decyzją podejmowaną jednoosobowo, lecz wymaga prac w odpowiednim trybie oraz uwzględnienia konsekwencji finansowych i organizacyjnych dla całej uczelni. Te postulaty na pewno będą też brane pod uwagę w pracach nad nowo projektowanym regulaminem wynagradzania, tak aby rozwiązania były możliwie adekwatne do realiów i jednocześnie wykonalne w skali UKSW.

2) Dodatkowe docenianie za wysoko punktowane publikacje

Uczelnia docenia znaczenie publikowania w wysoko punktowanych czasopismach indeksowanych w uznanych bazach międzynarodowych i rozumie potrzebę jasnych, motywujących mechanizmów. Na ten moment należy jednak wskazać, że jedyną formalną drogą uzyskania dodatkowej gratyfikacji finansowej w związku z osiągnięciami naukowymi pozostaje wystąpienie o Nagrodę Rektora, także w oparciu o dorobek publikacyjny (w tym publikacje wysoko oceniane).

Ewentualne wprowadzenie odrębnego, stałego systemu „premiowania punktowego” za publikacje wymagałoby odrębnych rozstrzygnięć regulaminowych i budżetowych, a więc nie jest kwestią decyzji doraźnej. Zgłaszane postulaty w tym zakresie również będą stanowiły materiał do prac nad projektowanym regulaminem wynagradzania.